

ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМСАМОЛЬСКАГА І ПРАФСАЮЗНЫХ
КАМІТЭТАУ БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ГАЗЕТА УЗНАГАРОДЖАНА
ГАНАРОВАЙ ГРАМАТАЙ
БЯРХОУНАГА САВЕТА
БССР

1985

31

КАСТРЫЧНІКА
ЧАЦВЕР
№ 29 (1479)

ВЫДАЕЦЦА 3 1922 ГОДА

БЕЛАРУСКИ УНІВЕРСІТЭТ
ТЭЛЭТАІП
«СМЕРА - СЕНКА - ЗАТРА»

«50 ГАДОУ СТАХАНАЎСКАГА РУХУ»

— пад такой назвай прайшла на гістарычным факультэце тэматычная канферэнцыя, прысвечаная працоўнаму подзвігу Аляксея Стаханова.

Удзельнікі канферэнцыі, выкладчыкі і студэнты, расказалі аб вытоках стаханавскага руху, яго месцы ў сацыялістычным спаборніцтве, аб партыйным кіраўніцтве працоўным пацынам, аб дастойных пераемніках А. Стаханова ў Беларусі і яго жыццёвым шляху. На канферэнцыі, якая прайшла на высокім ідэйна-палітычным узроўні, было адзначана, што 50-годдзе стаханавскага руху — свята працы ўсяго савецкага народа.

А. ПУХАЎ,
студэнт III курса
гістарычнага факультэта.

VIII З'ЕЗД ГЕАГРАФІЧНАГА ТАВАРЫСТВА СССР

— старэйшага навуковага таварыства нашай краіны — адбыўся ў Кіеве. У яго рабоце актыўны ўдзел прынялі прафесары, выкладчыкі, супрацоўнікі геаграфічнага факультэта. Выклікалі цікавасць навуковыя даклады і паведамленні прафесараў В. П. Якушка, В. М. Широкава, дацэнтаў В. С. Аношкі, Р. А. Жмойдзяка, М. К. Чартко, С. І. Сідара, П. А. Каўрыгі, навуковых супрацоўнікаў А. М. Вітчанкі, М. К. Васілеўскай.

На з'ездзе адзначана актыўная і плённая дзейнасць Беларускага філіяла геаграфічнага таварыства СССР, які аб'ядноўвае ў сваіх радах больш чым 450 членаў. Прынята рашэнне правесці на базе БДУ імя У. І. Леніна ў 1987 годзе Усесаюзную нараду па ландшафтнаму будаўніцтву, што з'яўляецца прызнаннем поспехаў работы географу ўніверсітэта ў гэтым напрамку геаграфічнай навукі.

В. ЯЦУХНА,
сапраўдны член
Геаграфічнага
таварыства СССР.

ЗАЛАТЫ МЕДАЛЬ

і званне лаўрэата атрымаў народны фальклорна-этнографічны ансамбль «Неруш» на V Еўрапейскім фестывалі фальклору ў г. Прыморску (Балгарыя).

М. ТАРАСАВА,
мастацкі кіраўнік
студклуба.

ВУЧОВА — ГАЛОУНАЯ ПРАЦА СТУДЭНТА

На подступах да прафесіі

ПАДВОДЗІЦЬ вынік усяму працэсу навучання педагогічнай практыка, якая праводзіцца на V курсе. У вывучэнні школьных курсаў па фізічнай і эканамічнай геаграфіі патрабавецца вялікая колькасць ведаў. Навучыць дзяцей, пачынаючы з 5 па 9 клас, асновам навукі геаграфіі — задача няпростая. У сучасны перыяд навукова-тэхнічнага прагрэсу аб'ём інфармацыі пастаянна ўзрастае. І таму патрабавецца добрая падрыхтаванасць студэнтаў для таго, каб яны маглі спалучыць тэму ўрока з народна-гаспадарчымі задачамі сённяшняга і заўтрашняга дня нашай краіны.

Група студэнтаў праходзіць педагогічную практыку ў сярэдняй школе № 116 г. Мінска, дзе працуюць такія вопытныя педагогі як М. М. Пыліла і С. А. Рослік. У іх ёсць чаму навучыцца нашым студэнтам як у адносінах педагогічнага майстэрства, так і правядзення пазакласных мерапрыемстваў. Студэнты стараюцца. Большая частка іх урокаў ацэньваецца на выдатна. Цікава праводзяць урокі студэнты К. Усавы, Т. Янкавец, Г. Трыфанаў, І. Святкока, якія пры падрыхтоўцы да урокаў шырока выкарыстоўваюць дадатковы матэ-

рыял. Шырока прымяняюць праблемны і параўнальны метады навучання М. Цвірко, А. Даўшка, Л. Усс, В. Юхневіч. Яны добра аналізуюць картасхемы, графікі, табліцы. Урокі ўсіх студэнтаў адрозніваюцца сур'ёзнасцю і самастойнасцю падрыхтоўкі.

Адметнай рысай педагогічнай практыкі гэтага года ў адрозненне ад мінулага з'яўляецца актыўны ўдзел нашых студэнтаў у пазакласнай рабоце. Кожны з практыкантаў акрамя двух заліковых мерапрыем-

Грамадзяне Савецкага Саюза! Актыўна змагайцеся за ўсталяванне сацыялістычнага ўкладу жыцця, камуністычнай маралі!

(З Заклікаў ЦК КПСС)

стваў правёў яшчэ некалькі дадатковых. Задавалены настаўнікі іх работай. Вось як адгукаецца аб практыцы студэнтаў М. М. Пыліла: «Гэта група вельмі старанная і ім усім патрэбна паставіць пяцёркі».

Цікавым быў тыдзень геаграфіі, які праходзіў у школе з 21 па 27 кастрычніка. Аб сваіх антарктычных экспедыцыях расказаў дацэнт геафака заслужаны палярнік СССР Ю. М. Емельянаў, які тройчы пабыў у Антарктыдзе. Выкладчыца Т. Л. Казакова арганізавала сустрэчу дзевяцікласнікаў, якія вывучаюць эканамічную геаграфію замежных краін, са студэнтамі-замежнікамі з Афганістана, Эфіопіі, Уганды, Коста-Рыкі, што вучацца ва ўніверсітэце. Студэнтамі-прак-

НА ЗДЫМКАХ:

Апошнія парады дае заслужаная настаўніца школ БССР М. М. Пыліла студэнтам-практыкантам перад пачаткам заняткаў; Кацярына Усавы на ўроку ў сёмым «А» класе. «Пасля глумачэння — будзем замацоўваць»; Т. Янкавец растлумачвае самастойнае заданне ў восьмым «Б» класе на рабоце з табліцай; стараста групы студэнтаў Г. Трыфанаў на ўроку ў сёмым «В» класе.

Фота Н. ЖУРАЎСКАЯ.

тыкантамі праведзены экскурсіі вучняў у Батанічны сад, Заслаўскі гісторыка-археалагічны музей, Мастацкі музей БССР, музей імя Я. Купалы. У восьмых класах прайшла вікторына на тэму: «Ці ведаеш ты сваю рэспубліку?»

Педагогічная практыка падыходзіць да канца. Хочацца пажадаць усім студэнтам вялікіх творчых поспехаў на цяжкім, але ганаровым педагогічным шляху.

Р. ЖМОЙДЗЯК,
дэкан геаграфічнага
факультэта, дацэнт.
Н. ЖУРАЎСКАЯ,
дацэнт.

Насустрач IV справаздачна-выбарнай партыйнай канферэнцыі універсітэта

Мы працягваем знаёміць з думкамі дэлегатаў партыйнай канферэнцыі: аб праблемах і дасягненнях універсітэцкіх калектываў.

ТОН ЗАДАЮЦЬ КАМУНІСТЫ

ВАЕННА-ПАТРЫЯТЫЧНАЕ ВЫХАВАННЕ

Віктар Паўлавіч БАРАБАНАЎ дзеянц гадоў працуе на ваеннай кафедры універсітэта. Ён — член парткома, адказны за абаронна-масавую і спартыўную работу.

— Віктар Паўлавіч, як вядзецца падрыхтоўка студэнтаў да грамадска-карыснай працы і абароны Радзімы?

— Калектывы кафедры працуюць у адпаведнасці з патрабаваннямі Праграмы партыі, рашэннямі XXVI з'езда КПСС. У гэтай рабоце можна вылучыць два асноўныя напрамкі: вучоба і выхаванне студэнтаў, падрыхтоўка іх да абароны Радзімы на планавых занятках па ваенных дысцыплінах, якія прадугледжаны праграмай навучання. Другі напрамак — работа выкладчыкаў па ваенна-патрыятычнаму выхаванню і правядзенне ваенна-тэхнічных заняткаў у пазакласны час.

— Кафедра перш за ўсё вядзе падрыхтоўку кіруючых кадраў. Што садзейнічае выхаванню неабходных камандзіру якасцей?

— Строга рэгламентаваны распарадак дня, штодзённым трэніроўкі, выкананне патрабаванняў воінскіх Статутаў, высокае прафесійнае майстэрства выкладчыкаў. Адна з галоўных задач — ідэйна-палітычнае выхаванне студэнтаў. У практыцы работы партбюро кафедры стала сістэмай рэгулярна заслухоўваць справаздачы камуністаў аб іх рабоце ў вучэбных групах.

— Як вядзецца на кафедры работа па ваенна-патрыятычнаму выхаванню?

— Тут асаблівае месца займае пытанне арганізацыі выхаваўчай работы ў пазакласны час. Існуе шмат дзейных форм работы: сустрэчы, гутаркі, лекцыі, даклады, правядзенне канферэнцый чытачоў, наведванне музеяў, экскурсіі ў воінскія часці. Так, у мінулым навучальным годзе было праведзена 86 сустрэч. Вялікі выхавальны эффект даюць сустрэчы з

выпускнікамі універсітэта, якія праходзяць службу ў радах Савецкай Арміі. У мінулым годзе прачытана 103 даклады і лекцыі. Сярод іх вялікую цікавасць выклікалі цыклы «Есць такая прафесія — абараняць Радзіму», «XXVI з'езд КПСС прагрэсіўную сутнасць імперыялізму і неабходнасць далейшага ўмацавання абароназдольнасці краіны» і іншыя. Афіцэры кафедры правялі 39 дыспутаў на тэму «Ваенна-патрыятычнае выхаванне». Шмат цікавых мерапрыемстваў было прысвечана 40-годдзю Перамогі. Гэта і правядзенне тэматычных вечараў, грамадска-палітычных чытанні, тэарэтычныя канферэнцыі і інш.

— А як пастаўлена на кафедры прапаганда ваенна-тэхнічных ведаў і абаронна-масавая работа?

— Зараз з камітэтам ДТСААФ, камітэтамі камсамолу факультэтаў і іншымі грамадскімі арганізацыямі выкладчыкі кафедры прымаюць удзел у старэйшым ваенна-тэхнічным гуртку, падрыхтоўцы і правядзенні спарбортнаў па ваенна-прыкладных відах спорту. Існуе 60 гурткоў і секцый. За мінулы год праведзена 95 спарбортнаў па ваенна-прыкладных відах спорту. Сярод іх такія як грэбля на ялах, стральба, дэльтапланерызм і г. д.

У сваёй вучобе, падрыхтоўцы сябе да выканання абавязку студэнты бяруць прыклад са старэйшых работнікаў, ветэранаў вайны. Гэта падпалкоўнік Пётр Трафімавіч Каваль, палкоўнік Іван Ціханавіч Пракапенка, Віталій Васільевіч Хазаў, Сцяпан Кірылавіч Карпенка. Добра прадуманая, правільна спланаваная і мэтазонараваная вучэбна-выхаваўчая работа служыць для студэнтаў выдатнай школай працы, мужнасці, патрыятызму і гатоўнасці да абароны Радзімы.

Інтэр'ю правяла
А. БАНКЕВІЧ,
студэнтка факультэта
журналістыкі.

ГРУПА вучоных НДІ прыкладных фізічных праблем у саставе супрацоўнікаў Аляксандра Мацвеевіча Мухарскага і Аляксандра Іосіфавіча Тарнопальскага пад кіраўніцтвам дырэктара інстытута Аляксандра Фёдаравіча Чарняўскага атрымала прэмію Савета Міністраў СССР за распрацоўку і ўкараненне ў вучэбны працэс аўтаматызаванай навучальнай сістэмы на базе ЭВМ.

НА ЗДЫМКУ: А. Ф. Чарняўскі і А. М. Мухарскі за абмеркаваннем вынікаў новых даследаванняў.
Фота А. ВАЛОШЫНА.

ТРЫБУНА ПАРТОРГА

МЕРКАЙ ВІСОКІХ ПАТРАБАВАННЯЎ

Заканчваецца XI пяцігодка. Біялагічны факультэт зрабіў крок наперад у сваім развіцці. Так, па выніках сацыялістычнага спаборніцтва за 1984 год факультэт падзяліў 2—3 месцы з юрыдычным факультэтам. Пасляхова выконваюцца сацыялістычныя абавязальнасці і ў гэтым годзе.

ваўчай работы ў інтэрнаце». У падрыхтоўцы да сходаў прымае удзел студэнцкі актыву — камітэт камсамолу, прафбюро, студсавет.

За апошнія гады на факультэце на адкрытых партыйных сходах сталі часцей выступаць студэнты, што дазваляе лепш даведацца пра іх патрэбы, пажаданні. Добра зарэкамендавала сябе і такая форма работы са студэнтамі, як правядзенне сумесных пасяджэнняў партбюро з прадстаўніцтвамі студэнцкага актыву. Да іх абмяркоўваюцца такія пытанні, як павышэнне грамадска-палітычнай актыўнасці студэнтаў, павышэнне іх адказнасці за даручаную справу, забеспячэнне культурнага адпачынку і іншыя.

Асаблівую ўвагу партыйнае бюро факультэта надае выкананню Пастановы ЦК КПСС «Аб мерах па пераадоленню п'янства і алкагалізму».

Больш увагі стала надавацца культурнаму адпачынку. Да членаў калектыву, якія ўхіляюцца ад выканання пастановы, прымаюцца меры партыйнага і адміністрацыйнага ўздзеяння. У верасні гэтага года за злоўжыванне спіртнымі напіткамі і прагулы выключаны з рады членаў КПСС і паніжаны ў пасадзе прафесар Я. Ф. Лунач. Прадстаўлена да выключэння з універсітэта студэнтка III курса М. Лагун, у пакоі якой курылі і распівалі спіртныя напіткі лабачныя асобы. Выкананне пастановы садзейнічае паліпшэнню ідэйна-выхаваўчай работы і маральна-псіхалагічнага клімату ў калектыве.

В. ЧАРНАГУЗАН,
сакратар партыйнага бюро
біялагічнага факультэта.

СПРАВАЙ ЗАЦВЕРДЗІЦЬ СЯБЕ

ПАРТБЮРО: ДЫАПАЗОН ДЗЕЙНЯ

ПАРТЫЙНАЕ БЮРО факультэта журналістыкі ў сваёй рабоце ўлічвае тры асноўныя напрамкі, якія, на наш погляд, павінны стымуляваць работу кожнага камуніста. Гэта — адносіны члена КПСС да справы, да выканання Статута КПСС і партыйнага даручэння.

Нікога не патрэбна пераконваць, што актыўнасць, баявісць партарганізацыі залежыць у першую чаргу ад таго, як будзе працаваць партбюро. У сувязі з гэтым на факультэце яшчэ задаюцца да справаздачна-выбарнай кампаніі як у партгруппах так і ў партарганізацыі ў цэлым пачынаецца падбор кадраў, гэта значыць, вивучаюцца дэлавыя якасці, схільнасці чалавека да той ці іншай работы, яго ўменне працаваць з людзьмі і г. д. Зразумела, што добрая работа партыйнага бюро пачынаецца з паспяховай работы кожнага яго члена, усёй

У Статуце КПСС запісана, што адным з асноўных паказчыкаў дзейнасці камуніста з'яўляецца яго творчая работа ў пярвінай партыйнай арганізацыі. Іншымі словамі, каб пасляхова спраўляцца з выкананнем задач гаспадарчага і культурнага будаўніцтва, кожны член КПСС павінен памятаць, што іменна ад яго працы залежыць дабрабыт народа, магутнасць нашай краіны. А таму кожны павінен добраахвотна выконваць сваё асноўнае даручэнне — працаваць.

партыйнай арганізацыі.

У мінулыя гады ў партбюро выбіралі 9—11 камуністаў (фактычна кожнага чацвёртага члена партарганізацыі). У выніку абавязкі размяркоўваліся нераўнамерна, за некаторыя напрамкі работы адказвалі па два і нават па тры члены бюро. Атрымлівалася, як у той прымаўцы: «У сямі нянек...» У час сёлётай справаздачнай кампаніі мы адмовіліся ад такой практыкі і ў састаў партбюро выбіралі сем камуністаў.

Другі напрамак у рабоце партбюро — падбор і выхаванне кадраў партгрупоргаў. Партгруп у нас пяць. На жаль, яны працуюць толькі на кафедрах (на курсах няма неабходнай колькасці камуністаў).

Партбюро факультэта на пасяджэннях рэгулярна слухае работу партгруп кафедр па тых ці іншых напрамках іх дзейнасці.

У пачатку гэтага года, напрыклад, была заслухана практыка работы партгрупы кафедры стылістыкі і літаратурнага рэдагавання па кантролю за выкананнем даручэнняў членамі кафедры. Была прынята, па дэлавому ацэнена работа кафедры ў гэтым напрамку, выказаны слушныя заўвагі аб актывізацыі дзейнасці камуністаў і беспартыйных. Партгруппаў разам з партгрупоргам А. І. Наркевічам крытыку ўспрыняла правільна. На пасяджэнне партгрупы запрасілі ўсіх членаў кафедры. Да іх ведама былі даведзены крытычныя заўвагі, выказаныя членамі партыйнага бюро. І ўжо зараз можна сказаць, што супрацоўнікі кафедры сталі больш сур'ёзна ставіцца да выканання грамадскіх даручэнняў.

Эфектыўнай формай актывізацыі дзейнасці камуністаў з'яўляюцца творчыя справаздачы на пасяджэннях партбюро. Справаздачка камуніста — гэта не толькі «азадачванне», а ў першую чаргу імкненне разабрацца ў прафесійных здольнасцях выкладчыка ці студэнта, яго творчых магчымасцях. Тут, вядома, ідзе размова і аб выкананні камуністамі партыйных і грамадскіх даручэнняў. Іншы раз бывае, што пасля справаздачы камуніст пачынае працаваць менш актыўна, маўляў, да наступнай справаздачы яшчэ далёка. Партбюро факультэта пастаянна кантралюе выкананне камуністамі даручанай справы, а калі наглядзецца нейкі спад у рабоце, творчая справаздачка яго выносіцца паўторна на пасяджэнне партыйнага бюро ці на партыйны сход. Тут камуніст трымае слова перад усім калектывам факультэта. Толькі за апошні час з творчымі справаздачкамі выступілі камуністы А. В. Балаш, Г. З. Вягун, Е. Л. Бондарава, У. С. Гусараў, В. І. Дубовік, Н. П. Дзеісёк, В. М. Куцэнка, І. Савосценка, В. М. Шпін і іншыя.

Было б мэтазгодным, на наш погляд,

абмяркоўваць выкананне камуністамі даручэнняў на партыйных сходах. У гэтым плане карысна і цікава прайшоў партыйны сход, тэма якога «Асабісты доўг камуніста». Выступаючых было многа. Атрымалася глыбокай і ўсхваляванай размова аб надзейных праблемах, якія стаяць перад калектывам факультэта, перад кожным яго членам, аб якасці і аддачы грамадскай работы. На сходзе выступалі выкладчыкі, студэнты. Крытыкаваліся ўсе тыя, хто заслугоўваў крытыкі. Давалася пацярпець камуністам Л. Крышчань, І. Савосценку, А. Дзянку.

Партыйнае бюро факультэта журналістыкі імкнецца, каб кожны камуніст даваў максімум аддачы ў вучэбнай, палітыка-выхаваўчай і навукова-даследчай рабоце, каб асабістым прыкладам вёў за сабой астатніх, каб, нарэшце, сам па сабе быў асобай, чаго патрабуе ад яго работа ці вучоба на ідэалагічным факультэце. Большасць нашых камуністаў разумеюць гэта. Іменна дзякуючы іх дзейнасці факультэт мае шматгатовыя добрыя паказчыкі ў вучэбнай і навуковай рабоце, у развіцці студэнцкай мастацкай самадзейнасці, у афармленні нагляднай агітацыі і інш. Пры пад'ядзенні агульных вынікаў у сацыялістычным спаборніцтве за 1985 год, думаем, больш высокія месцы мы зоймем у развіцці спорту, мастацкай самадзейнасці сярод выкладчыкаў. Справы тут ідуць добра.

На жаль, ёсць яшчэ нявырашаныя пытанні. Напрыклад, мы не дабіліся таго, каб грамадскія даручэнні размяркоўваліся раўнамерна. Хацелася б, каб у грамадскай дзейнасці больш актыўна спрабавалі свае сілы студэнты-камуністы.

С. ГОВІН,
намеснік сакратара партбюро
факультэта журналістыкі.

Тры пяцігодкі запар выязджаюць студэнцкія будаўнічыя і сельскагаспадарчыя атрады універсітэта ў Мінскую вобласць. Цяжка пералічыць узведзеныя за гэтыя гады аб'екты і, бадай, нельга знайсці ў Клецкім, Нясвіжскім, Капыльскім і Стаўбцоўскім раёнах (у зону ўваходзяць 4 раёны) гаспадаркі, дзе б не пакінулі пасля сябе добрую памяць юнакі і дзяўчаты ў будаўнічых і аграрных штурмоках. Калі ж падлічыць аб'ём выкананых работ, то ён ужо даўно перайшоў за 6 мільянаў рублёў капітальных укладанняў. А колькі адрамантавана, пабудавана помнікаў і абеліскаў, прачытана лекцый, паказана канцэртаў мастацкай самадзейнасці! Пра ўсё і не прыгадаеш. Адно можна сказаць: высокае званне студэнта-байца БДУ імя У. І. Леніна заўсёды апраўдалася.

ВЫШЫНЬ ЗАВАЯВАННЫХ НЕ ЗДАВАЦЬ

ЗАПРАШАЕМ ДА РАЗМОВЫ

СЕЛЕТНІ ГОД — завяршальны год адзінацатай пяцігодкі. Прышоў час падвесці вынікі нашай работы. Апошнім часам стабілізавалася колькасць атрадаў універсітэта ў саставе Клецкага зводнага СВА. Сёлета іх было 25. Найбольшая колькасць атрадаў была тут філалагічнага факультэта (5 атрадаў) і юрыдычнага (4 атрады). Аднак калі філолагі толькі нядаўна сталі выязджаць у Мінскую вобласць, то атрады юрыдычнага факультэта — даўнія і жадаючыя памочнікі працаўнікоў Клецчыны. Варта сказаць, што сапраўднымі вэтэранамі з'яўляюцца

СВА імя М. Осіпавай, «Рытм», «Феміда». Першы з іх — дзявочы атрад імя Героя Савецкага Саюза М. Осіпавай — славіцца сваёй працай. Нездарма амаль кожны год становіцца ён лепшым у сістэме Міністэрства плодова-гароднінай прамысловасці БССР. Добрую канкурэнцыю складаюць яму і дзяўчаты з атрада «Палеска» механіка-матэматычнага факультэта. Шмат спраў і на рахунку атрада «Рытм». Вось ужо 5 гадоў запар выязджае атрад у калгас «Савецкая Беларусь» Клецкага раёна. Кожны год байцы атрада асвойваюць больш за 100—130 тысяч рублёў капіталаўкладанняў.

Іменна ад таго, хто ўзначальвае студэнцкі калектыў, залежыць многае. І сёння прыемна адзначыць, што ў многіх атрадах складалася добрая традыцыя выязджаць «старым» саставам, дзе вопытны камандзір з 2—3 гадовым стажам работы. Сярод такіх кіраўнікоў — Т. Саладкоў (атрад «Брытанія» ФПМ), В. Мясельская (атрад «Славяне» філфака), М. Варабей (атрад «Іспіна» юрыдычнага факультэта). Большасць прымаючых арганізацый — добрыя знаёмыя студэнтаў. Такое становішча спрыяе заключэнню доўгатэрміновых дагавораў, якія, на вялікі жаль, яшчэ не ста-

лі звычайнай з'явай. А з'яўляцца гэтым усур'ёз пара прыйшла. Загадзя, да пачатку працоўнага семестра, ведаць свой аб'ект, разлічыць свае сілы і магчымасці — гэта значыць і летам працаваць лепш. І камсамольскім арганізацыям факультэтаў пара заняцца гэтым неадкладна. Штабу камсамольскіх спраў універсітэта ў сваю чаргу неабходна даць канкрэтныя ўказанні, распрацаваць адпаведную дакументацыю.

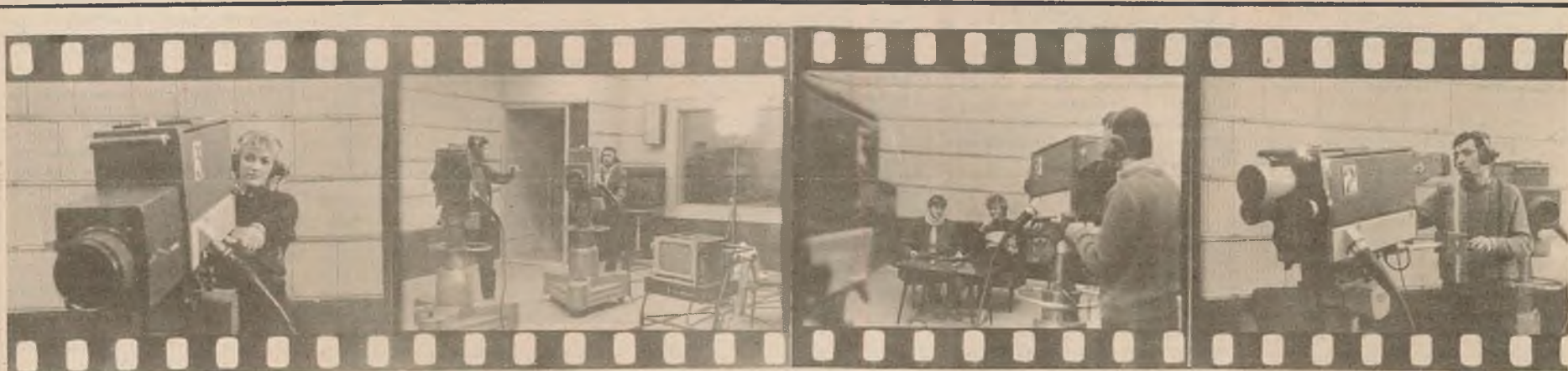
Вопыт лепшых атрадаў падказвае і яшчэ адно. Неабходна на кожным факультэце мець сваю школу кіраўнікоў лінейных атрадаў. На філалагічным факультэце ўжо ў кастрычніку — пачатку лістапада пачнецца падбор кіруючых кадраў будаўнічых атрадаў для працоўнага семестра-86. На працягу 3—4 месяцаў яны змогуць дасканала вывучыць методыку фарміравання атрада, работу з дакументацыяй, стан фінансавай дысцыпліны, нарэшце — паспрабуюць сябе ў ролі кіраўніка. Думаецца, што і пачынаць стварэнне атрадаў патрэбна не ў сакавіку-красавіку, а ўжо адразу з першых месяцаў асенняга семестра — у кастрычніку. Так, загадзя можна будзе апрабаванне будучых байцоў на канкрэтных справах (суботніках, падрыхтоўцы выступленняў агітбрыгады, шэфскай рабоце). Такія атрады можна выкарыстоўваць і на універсітэцкіх работах у час канікулаў, у выхадныя дні. Яны маглі б узяць шэфства і нават адкрыць свае майстэрні па рамонту мэблі, рэстаўрацыі, падрыхтоўцы новых стэндаў, вучэбных прыстасаванняў і г. д. Вопыт многіх летніх семестраў паказвае, што ў «ска-

распелых» атрадах, якія звычайна фарміруюцца ў апошні час, трапляе многа выпадковых людзей. Мяркую, што такім байцам атрад мог бы на сходзе не залічваць удзел у трэцім семестры і рэкамендаваць ім ехаць на сельскагаспадарчыя работы.

Хочацца спыніцца і яшчэ на адным набалелым пытанні. Справа датычыць так званай лекцыйнай работы студэнцкіх атрадаў. Зразумела, ёсць добра падрыхтаваныя лектары. Аднак, калі мы ў красавіку — маі абмяркоўваем і зацвярджаем тэматыку лекцый студэнцкіх атрадаў, то выяўляем вузкасפעцыяльныя тэмы, якія падрыхтаваны на аснове вучэбных дапаможнікаў для ВНУ. Мала атрадамі праводзіцца гутарак аб сваіх факультэтах і універсітэце, дасягненнях беларускіх вучоных. Многае з гэтага пад сілу студэнцкім лектарскім групам, але без дапамогі выкладчыкаў ім тут не абысцця. Пара і таварыству «Веды» па-сапраўднаму звярнуць на гэта ўвагу.

Вось некаторыя пытанні такой праблемы, як студэнцкія будаўнічыя атрады. Мяркую, што гэта размова стане штуршком да далейшага паляпшэння работы будаўнічых атрадаў. Перакананы, што пазіцыі нашага Клецкага занальнага атрада, які пастаянна знаходзіцца ў ліку пераможцаў сацыялістычнага спаборніцтва сярод атрадаў Мінскай вобласці, будуць і надалей моцнымі.

М. ПРЫГОДЗІЧ,
кандыдат філалагічных навук, камандзір Клецкага занальнага атрада ў 1982—1985 гадах.

НАВАСЕЛЛЕ

ТСН — У ВУЧЭБНЫ ПРАЦЭС

У БУДЫНКУ факультэта журналістыкі, што па вуліцы Сявядова, у аўдыторыі № 116 — навасельле. Сюды пераехала з вуліцы Маскоўскай вучэбная лабараторыя тэлебачання і радыёвяшчання, якая працуе пры фа-

культэце на працягу 10 гадоў. Прайшлі першыя заняткі. Студэнты задаволены: пульты відэа і гукарэжысёраў, тэлекамеры, маніторы, магнітафоны — усё, як у сучаснай сапраўднай студыі.

праграма, канцэрт. Гэта практыка будучых работнікаў тэлебачання.

Застаецца толькі дадаць, што яшчэ некалькі месяцаў таму назад лабараторыя была падобна на будаўнічую пляцоўку, але сіламі яе работнікаў В. М. Блішча, І. Мусінскага, А. Крыжа-

ноўскага, А. Паўлюкова і іншых пачаў ператварыцца ў студэнцкі тэлецэнтр.

А. ТАРАСАЎ,
студэнт
факультэта
журналістыкі.
НА ЗДЫМКАХ:
будні новага тэлецэнтру.
Фота
А. ВАЛОШЫНА.

СЛОВА — за-гадчыку тэле-дзі Валерыю Мікалаевічу Блішчу: — Галоўная мэ-та тэлецэнтру — на-вучыць студэнтаў, будучых теле-радыёжурналістаў, практычным на-выкам работы на сучаснай теле-візійнай тэхніцы.

Статыстыка га-ворыць: кожны глядач штодзённа праводзіць каля тэлевізара 2—3 гадзіны. Калі на-ват узяць міні-мальную лічбу — 2 гадзіны, то яе можна дабавіць да вядомых фак-таў, што чалавек на працягу жыцця

23 гады спіць, 13 гадоў затрачвае на размовы, 8 гадоў — на ежу і, нарэшце, яшчэ 6 гадоў пры-носіць у ахвяру тэлебачанню. Ка-лі гаворыць аб гэ-тай лічбе, яшчэ больш пачынаеш разумець, якая ад-казнасць ускладна-на на вядучых пе-

радач, рэдактараў, сцэнарыстаў. Таму практычная і тэ-рэтычная пад-рыхтоўка студэн-таў у нашым тэ-левізійным цэнтры заснавана на тым, каб навучыць іх правільна выка-рыстоўваць скла-даную сучасную тэхніку.

Кожны студэнт можа паспраба-ваць сябе ў ролі рэжысёра, апера-тара, сцэнарыста, вядучага, папраца-ваць на відэа- і гу-капультых. Пры гэ-тым магчымасцей для творчасці велі-мі шмат. Патрэб-ны толькі фанта-зія і ініцыятыў-

насць. Ужо ў рабо-чым стане відэаза-пісваюцца апара-тура, якая дазво-ліць пакінуць на плёнцы ўсё самае цікавае і карыснае, што створаць сту-дэнты. Гэта можа быць добрае ін-тэрв'ю, перадача на актуальную тэ-му, займальная

МНЕ ЗДАЕЦЦА, я — звычайны чалавек. І, што натуральна, «нішто чалавечае мне не чужое». Ці можа я чаго не разумею, ці ўсё ад таго, што я — першакурснік?

А гутарка аб спартыўнай базе, што на стадыёне БДУ. Вы ніколі не адчувалі там сябе некалькі няёмка (я маю на ўвазе звычайныя патрэбы)? Што, зразумелі, усміхаецеся? Але на мінулых занятках па фізіяхаванню мне было не да смеку.

Не растлумачваю падрабязна, што да чаго, тэма не дазваляе. Але тое, што на базе няма туалета пакою, непрыемны факт, з якім мы, першакурснікі, сутыкнуліся і за-сумавалі.

Небезнадзейнае становішча ў тых, хто жы-ве побач, у інтэрнаце. А калі не так, што рабіць? Згаджуся, мы — дарослыя людзі і дзве гадзіны заняткаў — гэта не тэрмін для здаровага арганізму. Але як выходзяць са становішча людзі, якія працуюць на базе ці займаюцца ў спартыўных секцыях? Пытанні смешныя на слых, але, напэўна, сур'ёзныя на справе. Ці можа тут што не так, дык вы растлумачце першакурсніку. А калі згодны — яшчэ напішу, што на базе няма ду-ша...

МІКАЛАЙ Н.,
студэнт I курса мехмата.

З НАШАЙ ПОШТЫ

ВЫКАЗВАЕЦЦА ПАДЗЯКА

У **ВЫНІКУ** праймае ініцыятыўу і пільнасці, добрасумленнага выканання грамадскага абавязку студэнтцы V курса факультэта журналістыкі **Л. В. СТУКАЛАВА** удалося аказаць садзейнічанне органам міліцыі ў раскрыцці злачынства.

Людзіла была камандзіравана ў г. Шчучын для падрыхтоўкі радыёперадачы. Сумесна з нарадам супрацоўнікаў міліцыі і членаў ДНД несла службу па ахове парадку ў горадзе. У гэты ж дзень быў атрыманы сігнал аб крадзяжы складнога веласіпеда ў жытара **С. І. Трыфанаву**.

На наступны дзень **Л. В. Стукалава** на вуліцы ўбачыла пралажу, якую апазнала па прыкметах, канфіскавала яе ў падлеткаў і даставіла ў дзяжурную частку **РАУС**. Веласіпед перададзены радаснаму **С. І. Трыфанаву**.

Г. АШМАНКЕВІЧ,
начальнік **РАУС** г. Шчучына.

Спачатку было сумненне: а ці трэба ўвогуле гэты артыкул? Амаль паўгода мінула з дня абнародавання Пастановы ЦК КПСС «Аб мерах па пераада-ленню п'янства і алкагалізму». Здавалася б, часу даволі да-статкова кожнаму асэнсавачу шкоднісць заганняй прывычкі, адмовіцца ад яе назаўсёды. Тым больш, калі гаворка ідзе пра студэнтаў — найбольш свядо-мы і перадавы атрад савецкай моладзі. Аднак падзеі апошніх дзён паказалі, што назаўсёды ставіць кропку на гэтай тэме яшчэ рана.

ЦВЯРОЗАСЦЬ —
НОРМА ЖЫЦЦЯ

ШАД ЗНАКАМ БАХУСА

Аб ісціным і ўяўным

СТУДЭНЦКАЕ жыццё... Час станаўлення і загартоўкі асобы, далучэння да шэдэўраў чалавечай думкі, якой бы галіны гэта не датычылася. І, разам з тым, ва ўяўленні многіх людзей, ды падчас у саміх студэнтаў, моцна ўсталявалася думка аб студэнтах, як аб нейкіх заліхвацкіх малайцах, якім сам д'ябла не брат... Есць тут рацыянальнае зерне, тым больш, што яшчэ надаўна была досыць папулярнай песенька:

Не те студенты, которые
в аудитории,
А те студенты, которые
приходят в скорые и — привет!

Але гэта, як кажуць, адзін бок медала. Таму што вельмі часта невычэрпная энергія і досыць бязмежны запас выдумкі ўсё ж знаходзяць магчы-масць уціснення ў рамкі без-змястоўнага марнавання часу, бязмэтнага бадзання па інтэр-наце...

Усе мы яшчэ ў школе на уроках фізікі засвоілі адну аксіёму: пустэчы ў прыродзе не бывае. Яна абавязкова запаўняецца. Таксама запаўняецца пустэча адсутнасці зместу ў паводзінах некаторых, з дазволу сказаць, студэнтаў візітам у бліжэйшы гасцраном.

...Першымі заўважлілі пера-мену прыбыральшчыцы. Бата-рэі вінных бутэлек, што некалі выстройваліся да іх прыходу жыхарамі інтэрнатаў каля смеццэправадуў, значна пара-дзелі. Раней шклотару цяжка было адным разам даставіць у адпаведны прыёмны пункт, цяпер візіты сюды работніц студгарадка скараціліся да ад-наго ў тыдзень. Але не зусім... Пры гэтым трэба ўлічыць уз-росшую «канспірацыю» з боку тых, хто яшчэ не адмаўляецца «зазірнуць у рыльца». Пу-стыя бутэчкі старанна загорта-ваюцца ў старыя газеты і такім чынам знікаюць незаўважаны-мі разам са смеццем.

Таму падлічваюць па шкло-тары колькасць выпіваемага жыхарамі студэнцкага інтэрна-та было б непрамамерным.

Узрос кантроль з боку камен-данта і студсавета. Усе да адна-го студэнты азнаёмы з бес-кампрамісным загадам рэктара... І ўсё ж ад ужывання спірт-наго адмовіліся яшчэ не ўсе.

Адступленне першае

ПІСАЦЬ гэты матэрыял ня-лёгка. Свядомасць адмаўляецца атаясмаўляць два паняцці, палярныя па прыродзе рэчаў: п'янства і студэнцкае жыццё. Бо прызначэнне апошняга на-таляць маладую асобу разум-ным, добрым, вечным, што за час свайго развіцця назапасіла чалавечтства. Прызначэнне «спі-ртуса віні» — разбураць...

Як нябачны чарвяк, падточ-вае алкаголь пачуццё ўласнай

вартасці, свядомасць, гонар чалавека, усё болей робіць яго бязвольным. На карысць гэта-га сведчаць навуковыя дасле-даванні, заключэнні медыкаў-спецыялістаў. Для перакана-насці хочацца прыгадаць во-пыт, які быў пастаўлены на пацукках. Жывёлінах, чыя наз-ва ўсё часцей і часцей ужы-ваецца побач з эпітэтам — падвостытны.

Звяркам у рацыён паступова сталі ўводзіць гарэлку, кожны раз павялічваючы дозу. У хут-кім часе яны прыхваціліся да спіртнога, і вельмі грунтоўна. Калі «захапленне» пацукі дасягнула свайго апагею, іх не кармілі на працягу сутак. А пасля, галодным і «на пах-мелле», паставілі адразу дзве кармушкі. У адной быў любі-мы раней сыр, у другой — гарэлка. Прычым, праход да апошняй загароджвала медная пласціна, разарэтая да чыр-вані. Звяркі кінуліся на пах спіртнога, моцна абпальваючы лапкі... Алкаголь забіў у іх волю, безраздзельна панавалі над рэфлексамі. Ці не досыць яскравы прыклад, наколькі небяспечны ад вынайшла чала-вечтва для свайго добраахвот-нага атручвання?

Калі б словы
з песні выкінуць...

«П'ЕМ МЫ гарэлку, п'ём мы вішнёўку...» Гэта словы са сту-дэнцкай песенькі. На жаль, не адзінай з рэпертуару, што ўс-лаўляе выпіўку. Адны з іх досыць маладыя, другія, як кажуць, — з барадой. І распа-валіся яшчэ можа ў мінулы стагоддзі. Адсюль — памылко-вае ўяўленне аб студэнтах, як вялікіх аматарах шынкуў і чар-кі. У гэтай штучнай бравадзе некаторым і сёння бачыцца «сапраўдны» сэнс студэнцкага жыцця.

Тыя, хто ўжо «паварыўся» ва ўніверсітэцкай кухні, пааб-цёрся ў самастойным інтерна-кім жыцці, пазірае на памянё-ную вышэй браву да яе на нешта падобнае да шалупініа, якое абавязкова абляціць з часам.

Горш справа з першакурсні-камі. Асабліва з тымі, хто толькі ўчора выпыхнуў з баць-коўскага гнязда ў жыццё і яшчэ як след не ўяўляе, як і ку-ды махаць крыльцамі. Сама-стойнасці, уласцівасці правіль-на аналізаваць свае ўчынкі пакуль бракуе. Таму сапраўд-ныя каштоўнасці падняняюцца танымі падробкамі. Імкненне жыць цікава і змястоўна пад-час замыкаецца на выпіўцы пры зачыненых дзвярах інтэр-нацкага пакоя.

...Добра, што абыхлося ўсяго толькі адной выбітай шыбай, якую ўсе вінаватя, апроч А. Фінчанкі, выказалі згоду тут жа кампенсавач. Як на-лежыць «сапраўднаму» студэн-ту, паяўленне каменданта ін-тэрната № 7, дзе адбываліся падзеі, першакурснік успры-няў, як кажуць, у штыкі. З вялі-кай крыўдай і абурэннем, не до-сыць падбіраючы выразы, абві-

навачваў прадстаўнікоў студса-вета і аператыўнага атрада ў тым, што яны перашаджаюць студэнтам адпачываць.

Як гэта часта бывае ў падоб-ных выпадках, усе супярэчлі-васці вырашыла паяўленне дзя-журнага нараду міліцыі. Вя-дома, што А. Фінчанка адразу паспакайнеў. Справа абышла-ся папярэджаннем, было за-фіксавана таксама знаходжан-не новаспечанага студэнта ў нецвярозым стане... Думаецца, гэтай фармулёўкі дастат-кова, каб на геаграфічным факультэце строга спыталі з выпівохі-першакурсніка.

Адступленне другое

КОЖНЫ не без цяжкасці прыгадае, колькі страсцей кі-пела, колькі пер'яў і коп'яў было паламана на старонках перыядычных маладзёжных выданняў з нагоды шэрагу самых разнастайных студэн-цкіх праблем. Рубам ставіліся пытанні: «Як быць з троечні-камі?», «Хто дапаможа сту-дэнцкай сям'і?», «Ці не занад-та мала вольнага часу?». Аўтары палемізіравалі вакол лідэраў фармальных і нефар-мальных. Спіс можна было б працягваць. Але ці ўспомніць хто з чытачоў заклапочаныя артыкулы аб тым, што ў сту-дэнцкім асяроддзі здараюцца выпіўкі? Згодзен, з'ява, як ка-жуць, не сацыяльная. Але з другога боку — факт мае месца і ад гэтага нікуды не дзенешся. З гэтым трэба неяк лічыцца, змагацца, нарэшце.

Яшчэ гадоў пяць-сем назад студэнта за тое, што ён трапіў у медвыцвярзнік, без лішніх размоў выключалі з ВНУ. Пасля ад такой практыкі адмо-віліся. Вялікі працэнт выключ-чаных. Гэта зніжае паказчыкі. Падрывае аўтарытэт установы. Увогуле непрыемна. І за начоў-ку ў спецмедустанове сталі абмяжоўвацца строгай вымо-вай. Пацярпеўшы, як прынята казаць у такіх выпадках, абых-одзіўся «лёгкім испугом», рабіў для сябе вывад: «Не трэба было наразацца да чор-цікаў». Але піць не кідаў, толькі рабіў гэта больш стры-мана.

ВНУ рыхтуюць спецыялістаў для розных галін народнай га-спадаркі, навукі, асветы, права-вых органаў, інжынераў для вытворчасці і інжынераў чала-вечых душ. А галоўнае, веды, дыплом, а разам з імі і пучёўку ў жыццё атрымліваюць буду-чыя кіраўнікі і спецыялісты, каму заўтра будзе даверана са-мае дарагое — лёс дзяржавы.

Аб якім аўтарытэце кіраў-ніка, педагога, юрыста можа ісці гаворка, калі са студэнц-кага жыцця замест аб'ёмнага багажа ведаў ён вынес загана-ную прывычку — страсць да спіртнога? Калі гэта самае жыццё прайшло не пад знакам пазнання, спасціжэння ісціны, а пад знакам Бахуса?

Цікавы факт. Становішча

«пахмелля» зніжае вытвор-часць працы чалавека ў сярэд-ным на 15,3 працэнта. Рабіць спецыяльныя вывады аб якасці ведаў студэнта, які нават не перыядычна, а выпадкова, час ад часу ўжывае алкаголь, думаецца, залішне.

Студэнт: гома бібенс
ці гома сапіенс?

ШТО ТАКОЕ «гома сапі-енс» тлумачыць не трэба, ве-даюць усе. З гэтай назвы — чалавек разумны — утварыла-ся яшчэ адна: чалавек, які п'е — «гома бібенс».

Прадбачу нараканні, маўляў, а ці не занадта згушчаны цём-ныя фарбы вакол асобы сту-дэнта? Ці не празмерна адвёз-на выглядае яго асоба ў матэ-рыяле? Калі гэта, так, аўтару застаецца парадавацца разам з усімі. Але, на жаль, ёсць яшчэ ўсе падставы, каб біць у званы трылогі.

Напярэдадні выхаду ў свет гэтага нумара газеты адбылося пасяджэнне бюро камітэта кам-самола ўніверсітэта. На парад-ку дня: «Персанальная спра-ва... за ўжыванне спіртных на-піткаў». На суд камсамольска-га актыву выносіцца ўчынак другакурснікаў фізічнага фа-культэта Д. Касцюка і П. Грыш-кевіча. Слухалі... Паставілі: «...Выключыць з членаў ВЛКСМ, хадатайнічаць перад рэктаратам аб выключэнні з лі-ку студэнтаў». Двум маладым людзям прыйдзецца развітацца са студэнцкім жыццём, так і не спазнаўшы яго як след. Жорст-ка? Не, прынцыпова.

Вышэй адзначалася, што сту-дэнты — найбольш свядомая, перадавая частка савецкай мо-ладзі. А кожны свядомы чала-век павінен разумець, што п'янства не толькі загана, не толькі добраахвотнае самавы-нішчэнне асобы. Перш за ўсё гэта сацыяльнае зло. З ім трэба змагацца ўсімі сродкамі і бес-кампрамісна. Тым больш у сям'і студэнтаў. «П'яны» і «студэнт» — два паняцці, якія ўзаемавыключаюць адно дру-гое. Таму не павінна быць сум-ненняў, ваганняў і дзвюх ду-мак, калі ў калектыве выраша-ецца пытанне аб мэтазгоднасці лічыць выпівоху студэнтам.

Нялёгка знайсці словы, якія б дапамаглі пазбегнуць ба-нальнасцей у размове па сен-няшнім тэме. Тым больш, што чалавечтствам сказана і напісана на конт гэтага столькі, што калі б пасля выхаду ў свет чарговага артыкула ці кнігі кідаў піць хаця б адзін чалавек, праблема даўно б вычарпала сябе. Адной газетнай прапаганды тут ужо недастаткова.

Кожны ведае, што піць шкод-на, і, між тым, колькасць «гома бібенс» зніжаецца вель-мі марудна. У сілу прывычкі, інэртнасці, нізкай свядомасці, унутранай культуры, атруча-

най алкаголем сілы волі, на-рэшце.

У арсенале кожнага калек-тыву багаты выбар сродкаў барацьбы за цвярозасць сваіх таварышаў, за іх паўнакроўнае, цікавае і змястоўнае студэнц-кае жыццё. Шкада толькі, што пра гэта часта ўспамінаюць «пост фактум», інакш кажучы, калі з аднакурснікам прыхо-дзіцца развітацца. Кожная та-кая страта няхай будзе перш за ўсё на сумленні групы, курса, факультэта. Калі вакол студэнта ўтварылася так зва-ная «тарычалева пустэча», зна-чыць, нізкі ўзровень работы як дэканата, так і грамадскіх арганізацый. А таму і вывады неабходна рабіць адпаведныя.

Асаблівай прынцыповасці патрабуе работа студсаветаў і камендантаў. Факты выпівак часцей за ўсё здараюцца імен-на ў інтэрнатах. Нягледзячы, што ў гандлёвых кропках, якія знаходзяцца на тэрыторыі і паблізу, зараз не вядзецца продаж спіртных напіткаў. У тым ліку і піва. Выключэн-не складае хіба толькі інтэр-нат № 3, у буфэце якога дагэтуль не спынены гандаль гэтым напіткам. Пэўна, адказ-ныя работнікі гаргандлю лічаць яго адным з самых неабходных для жыхароў студэнцкага ін-тэрната.

І яшчэ. Дні нараджэння, іншыя ўрачыстыя мерапрыем-ствы, калі святочны стол у ін-тэрнацкім пакоі збірае аднакур-снікаў і проста сяброў, — неад-'емная частка студэнцкага жыц-ця. Гэта ўжо традыцыя. Так-сама, як і тое, што на такіх «міжсабачыхках» нічога мац-ней за грузінскі чай не бывае. Але здараюцца і ў правілах выключэнні...

Штабам «Камсамольскага пражэктара» ўніверсітэта, жы-ллёва-бытавой камісіяй і рэ-дакцыяй газеты праводзіўся рэйд.

Праходзім па восьмаму па-верху інтэрната № 2 і ніяк не можам зразумець, адкуль гэта так тхне тытунёвым ды-мам. Адчыняем дзверы ў па-кой дружбы. Застолье. Ад ба-гацця выпіўкі і закускі тра-шчаць сталы...

Як нам растлумачыла пасля камендант інтэрната, у аспі-рантаў і студэнтаў-замежні-каў — урачыстасць, і пакой дружбы яны занялі з яе дазволу. А з чыйго дазволу ўрачы-стасць ператварылася ў п'янку? У адказ на гэта камендант толькі густа пачыранела, так і не здолеўшы нічога канкрэт-нага сказаць. Што ж, няхай гэта застаецца на яе сумленні, а рэдакцыя газеты пераадра-соўвае пастаўленае пытанне ды-рэкцыі студгарадка.

Адступленне трэцяе
і апошняе

ЗАРАЗ ПАЎСЮЛЬ утвара-юцца таварыствы цвярозасці. Есць такое і ва ўніверсітэце. Яно аб'ядноўвае выкладчыкаў, супрацоўнікаў. У статуте тавары-ства існуе палажэнне, у ад-паведнасці з якім чалавек, заў-важаны ва ўжыванні спіртных напіткаў, аўтаматычна выбы-вае з членаў таварыства.

Было б проста выдатна, калі б уся студэнцкая сям'я Бел-дзяржуніверсітэта — старэй-шай навукальнай установы рэ-спублікі — безагаворачна ўяў-ляла сабой падобнае таварыст-ва. І кожны выпадак ужыван-ня алкаголю разглядаўся як добраахвотны выхад не толькі з ліку новаўтворанага тавары-ства, а і з ліку студэнтаў наогул.

Стымул задумацца некато-рым студэнтам аб выключна-цвярозым стылі жыцця даволі абгрунтаваны.

В. ГРАМОВІЧ.
наш кар.

